

29 Ιουνίου 2020

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Ήταν θαυμαστό ότι από τα χείλη του Παύλου έβγαινε λόγος που έδιωχνε τον θάνατο!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Απόστολος Παύλος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=500688>

Σαν φτερωτός τριγύρισε την οικουμένη, και σαν ασώματος αψηφούσε κόπους και κινδύνους, και σα να είχε κερδίσει κιόλας τα ουράνια, περιφρονούσε τα γήινα, και ήταν σε τόση κίνηση πάντα σα να ζούσε μαζί με τις ουράνιες δυνάμεις.

Πολλές φορές ανάλαβαν οι άγγελοι να προστατεύσουν έθνη διάφορα, αλλά κανείς από αυτούς δεν προνόησε τόσο για το έθνος που του εμπιστεύθηκε ο Θεός, όσο ο Παύλος για την οικουμένη όλη.

Και μη μου πης ότι δεν ήταν ο Παύλος αυτός που τα προνόησε αυτά, γιατί κι εγώ το παραδέχομαι. Μα κι αν δεν ήταν αυτός που τα κατώρθωνε αυτά, αλλά κι αυτός αξίζει να επαινεθή, επειδή έκαμε τον εαυτό του τόσο άξιο για τη χάρη του Θεού.

Ο Μιχαήλ είχε αναλάβει το Ιουδαϊκό έθνος, μα ο Παύλος τη γη και τη θάλασσα, όπου κατοικούσαν άνθρωποι κι όπου δεν κατοικούσαν. Και τα λέω αυτά όχι για να μειώσω τους αγγέλους, μη γένοιτο, αλλά για να φανερώσω ότι είναι δυνατό να είναι ένας άνθρωπος και να είναι με τους αγγέλους, και να τους μοιάζει πολύ.

Και γιατί δεν τα ανάθεσε αυτά ο Θεός στους αγγέλους;

Για να μην έχης καμμιά δικαιολογία ν' αδιαφορής, κι ούτε να καταφεύγης στη

διαφορά που έχουν οι άγγελοι απ' τους ανθρώπους, και να κοιμάσαι.

Έπειτα, και για έναν άλλο λόγο, ότι το θαύμα γινόταν μεγαλύτερο.

Γιατί ήταν θαυμαστό και παράδοξο βέβαια να βγαίνει από πήλινη γλώσσα ένας λόγος και να φυγαδεύη το θάνατο, να σβήνη τ' αμαρτήματα, να στηρίζη ανάπηρα σώματα, να αλλάζη τη γη σε ουρανό.

Γι' αυτό βλέπω με έκπληξη του Θεού τη δύναμη, γι' αυτά θαυμάζω του Παύλου την προθυμία, γιατί δέχτηκε τόση χάρη, γιατί έκανε τόσο άξιο τον εαυτό του.

Παρακαλώ κι εσάς, να μη θαυμάζετε μόνο αλλά και να μιμηθήτε το πρότυπο αυτό της αρετής, γιατί έτσι θα μπορέσουμε να λάβωμε κι εμείς τα ίδια στεφάνια μ' εκείνον.

Κι αν απορής που ακούς ότι θα αξιωθής τα ίδια αν κατορθώσης τα ίδια, άκουσέ τον τι λέει·

«Τον αγώνα τον καλό αγωνίσθηκα, το δρόμο μου τελείωσα την πίστη ετήρησα, με περιμένει πια της δικαιοσύνης το στεφάνι που θα μου προσφέρει ο Κύριος, ο δίκαιος κριτής, εκείνη την ημέρα, κι όχι σε μένα μόνο, αλλά και σ' όλους που αγάπησαν τον ερχομό του”.

Βλέπεις ότι όλους τους καλεί ν' απολαύσουν τα ίδια;

Αφού λοιπόν όλους τα ίδια μας προσμένουν, ας φροντίσωμε να γίνωμε άξιοι για τα αγαθά που μας υποσχέθηκε ο Θεός, κι ας μη βλέπωμε μόνο πόσα μεγάλα κατορθώματα και πόσο σπουδαία έκαμε ο Παύλος, αλλά και τη δύναμη της προθυμίας του, που μ' αυτήν κέρδισε τόση χάρη.

Να δούμε ακόμη πόσο όμοιος ήταν μ' εμάς, αφού πέρασε τα ίδια μ' όλους εμάς.

Έτσι και τα τελείως δύσκολα να κατορθωθούν, θα μας φανούν εύκολα κι ελαφρά, και αφού κοπιάσωμε σ' αυτή τη σύντομη ζωή, θα ζήσωμε τιμημένοι με το αγέραστο κι αθάνατο στεφάνι εκείνο, με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος ας έχη τη δόξα και τη δύναμη τώρα και πάντοτε, και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Απόσπασμα από την δεύτερη ομιλία, «Εις τον Απόστολο Παύλο», του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, όπως περιλαμβάνεται στην έκδοση «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, τόμος Ε', Εγκωμιαστικά (Β)», των εκδόσεων ο Λόγος.